

роко начало, може да се отварят вратитѣ на училищата за органи на властѣта, съвършено чужди на учебното дѣло.

Глава II. Дѣтскитѣ училища да се отварятъ и подържатъ отъ общини и окрѣжия, нѣ ако тѣ иматъ срѣдства и отварянето на такива училища не става въ врѣда и за смѣтка на народното основно училище, учението въ което е само задължително. Въ противенъ случай, по-добрѣ е общината напр. да има само основно, нѣ въ границитѣ на възможността, добрѣ наредено (основно) училище. Освѣнъ това справедливо би било да се налага една такса за заможнитѣ дѣца въ дѣтското училище, тѣй като то е по достъпно за дѣцата на по-свободнитѣ и състоятелни сѣмейства и тая такса да се употрѣбява за нуждитѣ на самитѣ дѣтски училища и за подпомагане бѣднитѣ при тѣхъ дѣца. Освѣнъ това, правото за подпомагане дѣтски училища да се разшири, като се дава възможностъ и на лица, по частна инициатива да откриватъ такива училища, като се ръководятъ отъ прѣдписанията на закона.

Глава III. Чл. 18 да се измѣни така, че въ интереса на обучението, учителѣтъ въ едно отдѣление да не обучава повече отъ 50 ученика, а при слѣти отдѣления—повече отъ 40 ученика.

Глава IV. Съвѣтътъ е на мнѣние, че отварянieto на тоя типъ „главни училища“ ще нанесе ударъ на срѣдното училище и ще подобие срѣдното образование. Гимназията тогава ще бѣде почти недостъпна за по-бѣднитѣ. Силитѣ и наклонности-тѣ на дѣцата по се опрѣдѣлятъ въ първитѣ три класа, а въ такъвъ случай дѣцата на бѣдни сѣмейства ще бѣдатъ лишени отъ възможността да се поразвиятъ и да се види, да ли е потребно да продължаватъ по-нататѣкъ своето образование въ гимназията или не; по този начинъ трѣбва да се прѣдполага, че бѣдацитѣ по-интелигентни хора ще се подбиратъ само измежду по-самостоятелнитѣ и заможни хора. Дѣцата отъ по-голѣмитѣ села, паланки, и по-малки градове ще бѣдатъ почти чужди за гимназията. Гимназитѣ ще бѣдатъ повече достъпни за дѣцата на гражданитѣ въ ония градове, гдѣто има гимназии, когато тѣ тежатъ и се подържатъ еднакво отъ всички. Освѣнъ това, като се разруши създаването до сега класно училище или прогимназия, не ще може да се създадатъ новитѣ главни училища, защото най първо, нѣма колко годѣ подготвенъ персоналъ за това; по този начинъ тѣ да бѣдатъ ни прогимназии, ни технически или практически училища. Наистина, трѣбва да се признае нуждата отъ такива училища, нѣ тѣ трѣбва да се уреждатъ отъ съответнитѣ общини, окрѣжия или Министерството на земледѣлието и търговията по специални програми за да могатъ да отговарятъ на дѣйствителнитѣ нужди на населението.